

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den højtærede Indenrigsminister er i Øjeblikket forhindret i at komme til Stede, og jeg skal derfor foreløbig forbigaa den næste Sag paa Dagsordenen, og vi gaa da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af et Epidemihospital for Hær og Flaade i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1057—58).

Sagen sattes under Forhandling.

Krigsministeren (*Schnack*): De militære Hospitaler her i Kjøbenhavn bestaa, som ærede Medlemmer bekendt, af Garnisonssygehuset, der i Aaret 1818 blev indrettet i nogle Bygninger, der allerede den Gang vare 30—60 Aar gamle, en enkelt endog 150 Aar, samt af Søetatens Hospital, der blev bygget i 1806 mellem lave Nyboderhuse, men som siden i Tidernes Løb er bleven indesluttet mellem høje Bygninger og nu ligger i et tætbeholdt Kvarter. Siden 1867 have disse to Hospitaler arbejdet i Fællesskab, og Forholdet er nu det, at Flaadens Hospital anvendes som Epidemihospital, medens Flaadens og Hærens øvrige syge henvises til Garnisonssygehuset. Jeg skal ikke spilde Tiden med at paavise, at disse gamle Bygninger selvfølgelig afgive et tarveligt Hospital, langt fra svarende til Tidens Fordringer. Der er i øvrigt udførligt gjort Rede herfor i Motiverne til det Lovforslag, jeg har forelagt, idet Lægerne have haft Lejlighed til at udtale sig om denne Sag. Der kunde være mere Anledning til at omtale, hvorfor Forslaget først er forelagt nu, og i den Retning skal jeg da først og fremmest bemærke, at vi have en hel Del gamle og utidssvarende Kaserne i Kjøbenhavn, og blandt disse har navnlig Sølgadens Kaserne paa Grund af farlige epidemiske Sygdomme, som have optraadt der, længe været i et saadant Vanry, at det syntes naturligt at begynde med at se at faa denne Kaserne erstattet med en ny. Nu synes dog Stemningen over for denne Kaserne at være noget beroliget, om den end selvfølgelig altid vedbliver at være et tarveligt Etablissement. Ved Siden heraf frembød det store Vanskeligheder at finde en i Størrelse og Beliggenhed passende Grund til

Hospitalet uden at inklude sig paa betydelige pekuniære Ofre. Det var først, efter at Fælledoverenskomsten i 1893 var bleven sluttet, at man fik Raaderum over det Areal paa Nørre-Fælled, hvor nu Hospitalet tænkes henlagt. Der blev saa i 1898 nedsat en Fælleskommission af Hæren og Flaaden for at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse; men det viste sig imidlertid snart, at Flaadens delegerede ønskede et særligt Hospital for Søværnet dog med fælles Epidemihospital for begge Værn, og Kommissionen blev saaledes delt i to Kommissioner, der hver for sig afgav sit Forslag. Min Kollega Marineministeren fremsatte allerede i Begyndelsen af Samlingen et Forslag om et Hospital for Søetaten, hvorimod jeg først ved Juletid kunde møde med et Forslag for Hærens Vedkommende. Grunden hertil var den, at Kommissionen havde spredt Bygningerne over et Areal paa 17 Tønder Land, men efter Fælledoverenskomsten have vi kun Ret til at benytte 10 Tdr. Land af Nørre-Fælled til Bygninger. Det blev da nødvendigt at sende Sagen tilbage til Kommissionen; og det viste sig da, at man meget godt paa de 10 Tdr. Land kunde indrette et forsvarligt Hospital, idet man dog forbeholdt sig at kunne benytte et tilgrænsende Stykke Areal til Indretning af Tørreplads og Opstilling af Telte og lignende Foranstaltninger, hvad der efter Overenskomsten med Kommunen ikke kunde være noget til Hinder for. De Forslag, der saaledes bleve forelagte af Regeringen, kom til at bestaa af: et Hospital for Flaaden paa 100 Senge til c. 700,000 Kr.; et Hospital for Hæren med 345 Senge til c. 2 Millioner Kr.; et Epidemihospital med 150 Senge til c. 850,000 Kr. og endelig en Kaserne for Sundhedstroppeerne med Sanitetsdepot o. s. v. til c. 315,000 Kr., eller i alt Bygninger til et Beløb af henimod 4 Millioner Kr. Det var saaledes en meget betydelig Opgave, der blev lagt paa dette Udvalgs Skuldre, som fik med denne Sag at gøre i Folketinget. Jeg kan kun udtale min varmeste Paaskønnelse af, at Udvalget fik gjort en god Begyndelse til denne Sags Gennemførelse ved at foreslaa og Tinget ved at vedtage Opførelsen af et Epidemihospital. Jeg kalder det en god Begyndelse, fordi et nyt Epidemihospital er det væsentligste, det nuværende er nemlig det, der er det sletteste. Jeg kalder det yderligere en god Begyndelse, fordi det ikke foregriber noget med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, og jeg skal i den Anledning oplyse, at det er paa Foranledning af Udvalget